

Lili Stancu

P O E Z I I
C U
C A R I S M Ă
Ș I
P U Ț I N
Ș A R M

București, 2022

Coperta: *Anca Dumitrache*

Ilustrație copertă: *Mary Cassatt – Liliac la fereastră,
ulei pe pânză, 61,1 x 50,8 cm, 1879*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STANCU, LILI

Poezii cu carismă și puțin șarm / Lili Stancu. - București :
Bifrost, 2022

ISBN 978-606-95341-1-3

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2022

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

P O E Z I I
CU
C A R I S M Ă
Ș I
P U Ț I N
Ș A R M

Cerșetorul

La colț de stradă stă un cerșetor,
Bătrân e și cu ochii în jos privește,
Când vreun bănuț îi lasă un trecător
Nu-și mișcă a sa făptură, nu clipește.
Mă tulbură prezența lui peste măsură,
Cum stă ca o statuie ore întregi în drum
Și umilința și rușinea-i sunt o picătură,
Ce-i cade peste suflet, nu știu cum.
Și marea lui tăcere este un bocet,
Ce-i plânge-n barba albă și în părul ud,
Sunt unii ce-l condamnă și prin urlet
Înjură strajnic: un sărac, un lud!
Așteaptă mai supus, mai taciturn să treacă,
Sudalmele ce-l biciuiesc pe față și în gând,
Și lacrimi împietrite îi îneacă
Fărâma de putere ce-o mai avea, doar stând.
Atunci încep război și ceartă,
Cu derbedeii ce-l batjocoreau
Și un bănuț i-am dat c-un fel de artă,
Fără să întreb de valurile vieții îl dureau.
Și jale mi-e și-mi vine tare a plânge,
Cu el în gând pășesc în drumul meu,
Și-n mine adevărul se răsfrânge
Că și eu sunt ca ei, un fariseu.

Lăutarul

Că dor îmi e de-un lăutar
Ce cântă strașnic din vioară
Și voce are acel scripcar
Și of la inimioară!
Și crâșma mi-o aduc în gând
Prin fumul de țigară,
Cu o țigancă dezlegând
Misterele din palmă.
De jale cântă și de dor
Cu vocea-i răgușită,
Și-mi vine neică un amor
De doina lui vrăjită!
Și-n dans mă îndeamnă să pășesc
Să fac o piruetă,
Să-mi strig iubirea, să roșesc
Să fiu din nou cochetă.
De modă veche, lăutarul
El, ultimul artist cu șarm,
Îmi cântă să-mi înec amarul
Pacea să mi-o aducă, în vacarm.

Leul de la zoo

Și-și urlă sălbatic cu furie, leul,
Mărețului ce prin naștere i-a fost hărăzit
Să fie stăpân peste toți, precum zeul,
Poruncă să dea, să se facă auzit.
Coroana să-și poarte cu mândrie în lume,
Prin junglă să fie conducător,
Crez nu a dat zvonului cum că anume,
Libertatea furată-i va fi viitor.
Și falnic când în teritoriu pășea
Cu leoaica și puii lui prin pădure,
Un om și un glonț ce îl amorțea
I-au luat măreția, umilintă să-ndure.
Plimbarea din zori ce sfântă îi era
Libertatea lui sacră, nativă,
Acum dintr-o cușcă și-o amintea
El leul, a ajuns o uriașă relicvă.
Răcnește uneori pentru a protesta
La cei ce cu degetul strâmb îl arată,
S-ar sinucide dacă-n puțință i-ar sta,
Însă celula e o mare ingrată.
Și jalnic, furios, disperat îi privește,
Cu neputința ce-i sapă sufletul tot,
Și pleoapa și-o închide că nu mai voiește
Să vadă, să audă a oamenilor complot.
Și visul și-l frânge încet, pe mutește

Leoaica cea dragă și jungla din el,
Dispar undeva în colț de poveste
Că nu-și mai au locul aicea, defel.
Și pasul și-l schimbă și nu îi mai este
De leu ce se crede neînfricat,
Și nici nu mai știe de când fără veste,
În altă viață demnitatea a lăsat.
Priviți-l adânc voi oameni ce credeți,
Că sunteți dresori de suflet de lei,
Puterea și graba cu care-i ucideți,
Vă numește specia rușinii și a zăbrelei!

Actorul

Atent și sensibil e el actorul,
Cu masca pe față, cu dorul în sân
Și crede el însuși că e creatorul,
Momentului unic și al scenei stăpân.
De pudră, vopsele, fața îl strânge,
Peruca îl transformă în mare pledant,
O simte acolo, cum parcă îi plânge
De sub machiajul intimidant.
Dar rolul și-l poartă cu un fel de mărire,
Emoție tainică transmite cu el
Induce o stare de purificare,
Transpus e acum cu personajul rebel.
Și nici nu mai știe contopit de cuvinte
Că oare e el, sau un portret conturat
Și care-i ființa ce îi stă înaintea
Muritorul de rând sau cel regizat?
Cuprins o secundă de marea întrebare
În tumultul poveștii ce alții l-au scris,
El replica și-a lăsat-o în uitare,
Disperat pe sufleur îl cheamă în abis.
Și toți spectatorii cu tăcerea-l condamnă
Doar unul stingher ce șade în colț,
E cel care iartă, nu-l trimite la damna
Știind că actorul e doar om, nu un bolț.
Sfios și timid se ridică,

Din locul lui ieftin din mezanin
Și începe să aplaude fără de frică,
Apoi, ceilalți înmuiiați de gest îl susțin.
Pătruns e-n simțire actorul și dor,
I-a fost de magia ce-n el se înfiripă
Inspirația îi revine și pătimitor
Rolul întreg celui stingher i-l dedică.

Balerina

Privește în sală mulțimea ce așteaptă
Să înceapă spectacolul maiestuos,
Și ochii îi închide, să nu mai audă
Al inimii zgomot, ce tună nervos.
Începe povestea și simte vibrația
Ce vine odată cu drama rivalei,
Prin ochi de cortină pândește senzația
E tremur sau grație în murmurul ei?
Și apoi când pășește timidă cu dor,
De lebădă neagră ce astăzi îi e rol,
Trăirea și emoția să o transpună
În fiica maleficului vrăjitor.
Și-n minte își aude rotind pirueta
Și sufletul candid și-l pune întreg,
Se simte invincibilă, ea neagră vedeta,
Manipulantă și propriul strateg.
Adânc se înclină și grația toată
O are în gesturi, mișcări și priviri,
Dar nimeni din sală nu pare să știe
Că aripile negre îi sunt amintiri.
Își aude în tâmples foșnind violentă
Mișcarea ce-o doare în tot trupul ei,
Că pentru regeasca ei siluetă
O muncă imensă i-a fost temei.
Că trudă și luptă i-a fost chemarea,

Își caută liniștea în zgomotul lent
Și știe sigur că asta-i menirea,
Să-și ducă destinul în pași de balet.
Și ropote de aplauze, ovații aude,
Cum publicul îi cere frenetic un bis
Și Lebăda Neagră vesel concludă,
Că zborul din aripi nu e doar vis.

Coloana infinitului

Cum ar fi să poți atinge infinitul,
să-l simți cum îți pătrunde în ființă
să te scuture în sentimente enigmatic?
Și apoi dacă totuși îl poți atinge
cum ai putea să îi simți nemurirea,
cu toată imensitatea lui ascunsă în
mâinile ce îl modelează?
Că ce destin ți-ar putea rezerva și ce insipid ar fi
fost
dacă nu era sculptat într-o coloană
de maestrul Brâncuși?

George Enescu

Și te păstrăm adânc în suflet,
Pe tine geniul muzicii și-n cor,
Te laudăm și-ți ducem dorul
Rapsod al României ce ne-ai fost compozitor.
Că mare și tumult ți-a fost destinul,
Scenele lumii toate te-au aplaudat,
Pe portativ ai pus festinul,
Creației tale în sunet mângâiat.
Că fără tine și a ta vioară,
Mai triști și goi în lume am fi fost,
Și nici chiar Oedip nu putea să apară
Sofocle l-ar fi scris fără de rost!
Ne-ai fost frumos în strune și savoare,
Ne-ai dat în veșnicie pentru a intona,
Trăirea ta intensă și culoare,
Aname pentru a emoționa.
Și ne-am fâlit cu tine, dirijorul,
Vestitul parizian, în suflet dac,
Iar Ciocârlia întins își ține zborul,
Și ieri, și astăzi și în veac.

CUPRINS

Cerșetorul / 7
Lăutarul / 8
Leul de la Zoo / 9
Actorul / 11
Balerina / 13
Coloana infinitului / 16
George Enescu / 16
Poetului Adrian Păunescu / 17
Regele naiului / 19
Antonia / 21
Povață pentru fiica mea / 23
Bilanț / 24
Cântec de dragoste / 25
Carantina / 26
Caută-mă / 27
Condiție / 28
Coronavirus / 29
Despărțire / 30
Uitarea de tine / 31
Destin / 32
Dor / 33
Indecizie / 34
Licurici / 35
Mai știi / 36
Mărire / 37
Mulțumire / 38
Nehotărâre / 39
Nesomn / 40
Nostalgie / 41

Nu poți / 42
Ploaia / 43
Provocare / 44
Recunoștință / 45
Reverie / 46
Speranța / 47
Tăcerea / 48
Te-am uitat / 49
Telefon anonim / 50
Tren pierdut / 51
Tu știi / 52
Tu / 53
Validare / 54
Vreme de iubit / 55
Eu și bicicleta / 56
Moș Crăciun senior / 57
Spectacolul de duminică / 58
Florăresele / 60
Flori de liliac / 62
Iertare / 64
Fericire / 65
Iertările / 66
Îndemn / 67
Interogare / 68
Iubește și iartă / 70
N-avem vreme / 71
Oameni diferiți / 72
Oameni dragi / 73
Recunoaștere / 74
Ritm / 75
Și cum ar fi / 76

- Stare de bine / 77
Tinerete / 78
Amenințare / 79
Furie / 80
Încălzire globală / 82
Manifest pentru educație / 84
Din dragoste de Cluj / 86
Paris / 88
Veneția / 89
Colind / 90
Crăciunul lui Iisus / 91
Crăciunul orfanei / 92
Pregătiri de Crăciun / 94
Credința / 96
Răstignirea lui Iisus / 97
Rugă la cumpăna dintre ani / 99
Rugă / 103
Rugăciune / 104
Fă-mă Doamne / 105
Eu sunt femeie / 106
Familia / 107
Focul / 108
Frustrare / 109
Lifting facial / 110
Mutat la țară-viață fără ceas / 111
Oglinda / 112
Orgoliu / 113
Povață / 114
Prietenii buni / 115
Balena albastră / 116
Calul sălbatic / 117

- Bunii samariteni / 118
Ce-i pasă lumii? / 119
 Clipa / 120
 Conștiență / 121
Cuvinte nespuse / 122
 Deșertăciune / 123
 Deznădejde / 124
Eroul necunoscut a revoluției române / 127
 Răutate / 129
 Răsărit de soare / 130
Dragostea de folk / 131
 La operă / 132
 La patinoar / 133
 La săniuș / 134
 Răzvrătire / 135
 Regret / 136
Rugă către toamnă / 137
 Șansa / 138
Târgul de purici / 139
 Toamna vieții / 140
 Transformare / 141
 Uitarea / 142
Universuri paralele / 143
 Urâțenie / 144
 Forfotul străzii / 146
 Marea / 147
 Prezent / 148
 Prietenie / 149

